

[Kofod-Svendsen]

centrum. Der må fortsat presses på for at få en fælles holdning til de, skal vi kalde dem store, tunge miljøproblemer: industriforureningen af luften, vandløb, floder og have, forureningen fra private boliger, oliefyr og udstødning fra biler. Der er flere andre ting, jeg kunne nævne, bl.a. problematikken vedrørende havforureningen. Danmark må presse på for at få sat yderligere skub i den fælles indsats mod udledning af giftstoffer og tungmetaller samt dumpning af sådanne stoffer. Vi må også fastholde kravet om minimumsdirektiver, så Danmark kan gå foran på disse afgørende områder. Sagt kort: miljøhensyn må gå forud for konkurrenceregler, så vi virkelig får løftet miljøspørgsmålet.

Der er også flere ordførere, der har været inde på EFs finansieringsproblem. Vi ved, vi står over for udfordringer her. Det er ikke første gang, EF står over for økonomiske problemer. Derfor er det, som det også er nævnt, nødvendigt med budgetdisciplin, så vi får styr på udgifterne, og vi må også magte at skaffe de nødvendige indtægter på et EF-solidarisk grundlag.

Jeg er enig i den kritik, der er rettet mod elementer i Kommissionens forslag til løsning af den finansielle krise, men jeg er også meget enig i de grundbetragtninger, som blev fremført fra hr. Niels Helveg Petersens side om, at vi også må vise solidaritet med de lande i EF, som ikke har den økonomiske formåen, som Danmark har. Vi må finde nogle principper, som er håndterlige, men vi må også vedstå, at vi er med i et fællesskab, og at dette fællesskab, ikke mindst når vi magter at åbne det indre marked, giver os nye eksportmuligheder. Vi har fordele, men vi må også være med til i EF-sammenhæng at bære fælles byrder. Det knæsatte princip for den hjemlige skattepolitik – at de bredeste skuldre skal bære de tungeste byrder – mener jeg også i princippet er rigtigt, når vi skal se på finansieringskilder i hele EFs sammenhæng.

Vi må naturligvis også se på landbrugspolitikken. Her er vi alle enige om, at vi må magte at begrænse udgifterne til den fælles landbrugspolitik. Landbrugspolitikken optager – hvad er det? – godt 60 pct. af de samlede udgifter, og stigende beløb bruges nu ganske enkelt til at finansiere oplagring af overskudsproduktionen. Alle kan se, at det ikke er en antagelig og farbar vej. Det er væsent-

ligt, at vi får afviklet overskudslagrene, og at vi ikke får etableret nye overskudslagre, at vi får støtte til produktudvikling, at vi udvikler nye produkter, som der faktisk er efterspørgsel efter. Jeg mener, at EFs hvidbog om dette har nogle spændende og konstruktive tanker, som forbinder afvikling af overskudslagrene og dermed overskudsproduktionen med en mere miljøvenlig landbrugsproduktion.

Jeg mener også, at vi i det, der er lagt frem i marginaljordsplanen, er inde på de samme principielle tanker, som EF selv har spillet ud med, så vi får reduceret udgifterne til landbrugspolitikken, så vi får økonomisk mulighed for at sætte i gang indén for nye områder som forskning, miljø og arbejdsmiljø. Det er en omprioritering af den måde, vi bruger EFs samlede udgifter på. Det er nødvendigt med en ændring. Man kan formulere det sådan, at EFs landbrugspolitik er faldet for sin egen succes, altså man er blevet for effektiv. Der er ikke brug for den produktion, man er kommet op på, og samtidig har denne effektivitet rejst nogle miljøproblemer. Vi må så magte at kombinere løsningen både af overskudsproblemerne og miljøproblemerne på én gang og frigøre midler til at gå i gang på nye områder, og samtidig må vi sætte ind med sociale foranstaltninger for landbrugere, som der ikke længere er behov for.

Der er nogle helhedsløsninger, som vi må magte at gennemføre, og det er en ny og spændende udfordring for det danske formandskab. Forudsætningen for, at vi virkelig kan præge EF-udviklingen de kommende år, er, at der står et bredt flertal bag, som jeg indledte med at sige. Det kommer også frem i den dagsorden, som er fremsat, og som mit parti med glæde og tilfredshed kan stemme for.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Når man hører nogle af ordførerne, kan man spørge sig selv, om de slet ikke ved, at vi forleden dag har vedtaget en dagsorden om internationalt miljø samarbejde. Det var et enigt Folketing, så vidt jeg ved, der vedtog det. Der er nogle ting, vi dengang diskuterede om prioritering af det internationale miljø samarbejde, som jeg ikke synes helt fremgår af hr. Kofod-Svendsens tale. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Kofod-Svendsen om